

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 188 Nr 271 z dnia 25.4.1951 r. w sprawie zmiany ogólnych warunków dostawy zbóż i przetworów zbożowych.
- Poz. 189 Nr 253 z dnia 7.6.1951 r. w sprawie wprowadzenia obowiązku strzyży koni w gospodarce uspołecznionej.
- Poz. 190 Nr 254 z dnia 21.6.1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji odlewów z metali nieczelnych.
- Poz. 191 Nr 257 z dnia 21.6.1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji odlewów z żeliwa szarego i ciągliwego.
- Poz. 192 Nr 258 z dnia 21.6.1951 r. w sprawie zaopatrzenia w artykuły ściernie i tygły grafitowe oraz dystrybucji tych artykułów.
- Poz. 193 Nr 240 z dnia 23.6.1951 r. w sprawie ustalenia zapotrzebowania na ziemniaki na okres jesienno-zimowy 1951/52 r.
- Poz. 194 Nr 259 z dnia 26.6.1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji gwoździ, drutu i czarnych narzędzi.
- Poz. 195 Nr 255 z dnia 30.6.1951 r. w sprawie dystrybucji i zaopatrzenia w odczynniki chemiczne i chemikalia laboratoryjne.
- Poz. 196 Nr 264 z dnia 30.6.1951 r. w sprawie zużywania mułu węglowego i premiowania jego gospodarczego wykorzystania.
- Poz. 197 Nr 267 z dnia 4.7.1951 r. w sprawie gospodarki czyściwem.
- Poz. 198 Nr 263 z dnia 4.7.1951 r. w sprawie powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych oraz organizacjach spółdzielczych.

INSTRUKCJA:

- Poz. 199 Nr 4 z dnia 23.6.1951 r. w sprawie zasad gospodarowania Funduszem Zakładowym.

PISMA OKÓLNE:

- Poz. 200 Nr 16 z dnia 23.6.1951 r. w sprawie pokrywania wydatków w zakresie wynalazczości oraz prac zleconych i komisyjnych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych.
- Poz. 201 Nr 17 z dnia 30.6.1951 r. w sprawie wynagradzania społecznych inspektorów pracy.
- Poz. 202 z dnia 29.5.1951 r. w sprawie wyjaśnienia zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 5.2.1951 r. o stosowaniu wzoru umowy ramowej o wykonaniu robót budowlanych i montażowych.
- Poz. 203 z dnia 28.6.1951 r. w sprawie trybu zamawiania fachowych i naukowych książek zagranicznych i publikacji nieperiodycznych przez urzędy, instytucje państwowe oraz przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej.
- Poz. 204 z dnia 4.7.1951 r. w sprawie odbywania comiesięcznych konferencji z naczelnymi inwestorami w sprawie postępu realizacji Planu Inwestycyjnego.
- Poz. 205 z dnia 5.7.1951 r. w sprawie trybu zamawiania fachowych i naukowych czasopism i publikacji periodycznych zagranicznych przez urzędy, instytucje państwowe oraz przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej.

188.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 271, z dnia 25 kwietnia 1951 r.

w sprawie zmiany ogólnych warunków dostawy zbóż i przetworów zbożowych.

Na podstawie art. 36 pkt 1) ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz. U.R.P. nr 21, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. W ogólnych warunkach dostaw zbóż i przetworów zbożowych, stanowiących załącznik nr 26 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 sierpnia 1950 r. w sprawie ogólnych warunków dostaw (Biuletyn PKPG z 1950 r. nr 20, poz. 226 i z 1951 r. nr 5, poz. 53; nr 16, poz. 153 i nr 19, poz. 182).

wprowadza się następującą zmianę:

Po § 16 dodaje się § 16a o brzmieniu:

„§ 16a. Przepisy § § 9—16 mają zastosowanie w przypadku gdy zarządzenia wydane na podstawie uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zwrotu opakowań (Biuletyn PKPG nr 10, poz. 128) nie stanowią inaczej“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1951 r. PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich
MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

J. Dąb-Kociol

189.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 253, z dnia 7 czerwca 1951 r.

w sprawie wprowadzenia obowiązku strzyży koni w gospodarce uspołecznionej.

W celu pełnego wykorzystania krajowych źródeł surowcowych — w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych — zarządza się, co następuje:

§ 1. Właściwi ministrowie wydadzą polecenia wszystkim podległym jednostkom organizacyjnym gospodarki uspołecznionej co do obowiązku dokonywania co rok strzyży posiadanych koni w terminie między 15 września i 1 paździer-

nika z tym, że co rok będzie strzyżona grzywa i czupryna konia, a co drugi rok będzie strzyżony ogon konia.

§ 2. Strzyży podlegają konie w wieku powyżej 3 lat, z wyjątkiem koni zarodowych Państwowych Gospodarstw Rolnych, uznanych ogierów, klaczy wpisanych do ksiąg stadnych lub do rejestrów hodowlanych, koni znajdujących się na torach wyścigowych, w cyrkach i ogrodach zoologicznych oraz koni pracujących stale w lesie.

§ 3. Ogony należy strzyć do wysokości 5 cm poniżej rzepia ogonowego, czupryny do wysokości górnych powiek, grzywy zaś — możliwie przy szyi.

§ 4. Stanowiące odpadki użytkowe zestrzyżone włosie powinno być po strzyży zaoferowane do zbiórki, zgodnie z obowiązującymi przepisami i dostarczone do najbliższego punktu skupu Centrali Krajowych Surowców Włókienniczych lub CRS „Samopomoc Chłopska“.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr
W porozumieniu:
MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
J. Dąb-Kocioł

190.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 254 z dnia 21 czerwca 1951 r.

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji odlewów z metali nieżelaznych.

W celu usprawnienia dystrybucji i zaopatrzenia w odlewy z metali nieżelaznych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu Ciężkiego i Przemysłu Drobno i Rzemiosła zarządza się, co następuje:

§ 1. Odlewy z metali nieżelaznych wykonywane jako odlewy indywidualne, które do dnia 31 grudnia 1950 r. rozprawdzała Centrala Handlowa Przemysłu Metalowego — Biuro Sprzedaży Odlewów, będą dostarczane w roku 1951 na podstawie zamówień lub umów zawieranych między odbiorcami i przedsiębiorstwami produkcyjnymi lub zakładami (dostawcami) w ramach zatwierdzonych planów zaopatrzenia.

§ 2. 1. Odbiorcy odlewów z metali nieżelaznych składają roczne plany zapotrzebowania na odlewy, z rozbiciem na grupy (wałki, tuleje, odlewy formowane maszynowo, odlewy ciśnieniowe, odlewy kształtowe, brzozy kute, tłoki, wirniki do pomp itp.) centralnym zarządom lub innym jednostkom nadrzędnym — do zatwierdzenia.

2. Zatwierdzone plany zapotrzebowania należy kierować do właściwych centralnych zarządów przemysłu (zarządów przemysłu) lub wojewódzkich zarządów przemysłu terenowego w zależności od rodzaju zapotrzebowania odlewu stosownie do programu produkcyjnego, ustalonego w planie kooperacji. Zamówienia, które mają być skierowane do wykonania w Zakładzie Odlewniczym Politechniki Śląskiej powinny być uwzględnione w planie zapotrzebowania przesyłanym do Centralnego Zarządu Budowy Maszyn Ciężkich (CZBMC).

3. Minister Przemysłu Ciężkiego opracowuje corocznie plan kooperacji uwzględniający specjalizację odlewni dla powiązania bezpośredniego zakładów - odbiorców z zakładami - dostawcami.

§ 3. Odbiorcy odlewów z metali nieżelaznych objęci planem kooperacji powinni kierować swoje zamówienia na odlewy wg zasad podanych w tymże planie bezpośrednio do przedsiębiorstw produkcyjnych.

§ 4. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego opracuje plan kooperacji dla odlewów wymienionych w § 1:

- 1) na II półroczu 1951 r. — do dnia 30 czerwca 1951 r.,
- 2) na rok 1952 — do dnia 1 października 1951 r.

§ 5. Zamówienie na odlewy z metali nieżelaznych należy składać na 60 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 6. 1. Centralne zarządy przemysłu (zarządy przemysłu) lub wojewódzkie zarządy przemysłu terenowego, którym podlegają przedsiębiorstwa produkujące odlewy, obowiązane są w przypadku powstania nadmiernego lub niedostatecznego obciążenia zamówieniami poszczególnych przedsiębiorstw, dokonać odpowiednich przesunięć zamówień pomiędzy podległymi im zakładami. CZBMC reguluje obciążenia Zakładu Odlewniczego Politechniki Śląskiej.

2. W przypadku niemożności ustalenia równomiernego obciążenia zamówieniami poszczególnych przedsiębiorstw przez centralne zarządy, zamówienia rozdzieli Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego.

3. Ministerstwo Przemysłu Drobno i Rzemiosła w przypadku niemożności dokonania obciążeń, o których mowa w ust. 1 w podległych mu zakładach powinno porozumieć się z Ministerstwem Przemysłu Ciężkiego, co do możliwości przejęcia części zamówień przez przemysł kluczowy.

§ 7. 1. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego oraz Ministerstwo Przemysłu Drobno i Rzemiosła obowiązane są współpracować jak najściślej z Biurem do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi w zakresie celowości stosowania odlewów z metali nieżelaznych.

2. Przy składaniu zamówień na odlewy z metali nieżelaznych, zamawiający jest obowiązany załączyć deklarację, że otrzymane odlewy użyte będą zgodnie z obowiązującymi wytycznymi Biura do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi, a do czasu opracowania tych wytycznych, zgodnie z zasadami maksymalnych oszczędności metali nieżelaznych.

3. Biuro do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi przeprowadzać będzie doraźne kontrole w zakładach używających odlewy z metali nieżelaznych. W przypadku stwierdzenia nieracjonalnego lub nieoszczędnego użycia tych odlewów Biuro do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi występować będzie do właściwych organów o wyciągnięcie konsekwencji.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr
W porozumieniu:
MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO J. Tokarski
MINISTER PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA
A. Żebrowski

191.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 257 z dnia 21 czerwca 1951 r.

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji odlewów z żeliwa szarego i ciągliwego.

W celu usprawnienia zaopatrzenia i dystrybucji odlewów z żeliwa szarego i ciągliwego w porozumieniu z Ministrami Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Górnictwa, Kolei, Przemysłu Chemicznego oraz Drobno i Rzemiosła zarządza się, co następuje:

§ 1. Odlewy z żeliwa szarego i ciągliwego, wykonywane jako odlewy indywidualne oraz odlewy żeliwne przemysłowe dla celów produkcyjnych, które do dnia 31 grudnia 1950 r. rozprawdzała Centrala Handlowa Przemysłu Meta-

lowego (CHPM) — Biuro Sprzedaży Odlewów, są dostarczane począwszy od 1.I.1951 r. na podstawie umów zawieranych między odbiorcami i przedsiębiorstwami wytwórczymi (dostawcami) CHPM — Biuro Sprzedaży Odlewów zaprzestanie przeprowadzania dystrybucji wymienionych odlewów.

§ 2. 1. Roczne plany zapotrzebowania na odlewy z żeliwa szarego i ciągliwego, z rozbięciem na grupy, odbiorcy powinni składać do właściwych centralnych zarządów (zarządów przemysłu) lub wojewódzkich zarządów przemysłu terenowego, w zależności od rodzaju zapotrzebowania odlewu wg programu produkcyjnego ustalonego w planach kooperacji.

2. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego opracowuje corocznie plan kooperacji uwzględniający specjalizację odlewni dla powiązania bezpośredniego zakładów - odbiorców z zakładami - dostawcami.

§ 3. 1. Odbiorcy odlewów z żeliwa szarego i ciągliwego objęci planem kooperacji kierują swoje zamówienia na odlewy wg zasad podanych w tym planie bezpośrednio do przedsiębiorstw wytwórczych.

2. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego opracuje plan kooperacji dla żeliwa szarego i ciągliwego:

1) na II półroczu 1951 r. do dnia 15.7.1951 r.,

2) na rok 1952 — do dnia 1.10.1951 r.

§ 4. 1. Centralne zarządy przemysłu, którym podlegają przedsiębiorstwa produkujące odlewy, obowiązane są w przypadku nadmiernego obciążenia poszczególnych przedsiębiorstw zamówieniami złożonymi poza planem kooperacji dokonać odpowiednich przesunięć zamówień w zakładach im podległych.

2. Centralne zarządy przemysłu w przypadku niemożności dokonania przesunięć, o których mowa w ust. 1, zwracają się do Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego, które reguluje sprawę obciążeń i w miarę potrzeb wprowadza zmiany w planie kooperacji.

3. Właściwe Ministerstwa w przypadku niemożności uregulowania obciążeń podległych im zakładów powinny porozumieć się z Ministerstwem Przemysłu Ciężkiego co do możliwości przejęcia części zamówień przez przemysł kluczowy.

§ 5. Zamówienia na odlewy z żeliwa szarego i ciągliwego, o których mowa w § 1 należy składać na 60 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO J. Tokarski

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO w z. J. Grzymek

MINISTER GÓRNICTWA R. Nieszporck

MINISTER KOLEI w z. R. Strzelecki

MINISTER PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

B. Rumiński

MINISTER PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

A. Żebrowski

192.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 258 z dnia 21 czerwca 1951 r.

W sprawie zaopatrzenia w artykuły ściernie i tygłe grafitowe oraz dystrybucji tych artykułów.

W celu racjonalnego zaopatrzenia przedsiębiorstw przemysłowych w artykuły ściernie i tygłe grafitowe oraz zapewnienia sprawnej dystrybucji tych artykułów, w porozumieniu w Ministrami Przemysłu Ciężkiego oraz Handlu Wewnętrznego zarządza się, co następuje:

§ 1. Centrala Handlowa Przemysłu Metalowego (CHPM) — Biuro Zbytu Artykułów Ściernych ustala zapotrzebowanie roczne na artykuły ściernie i tygłe grafitowe oraz opracowuje projekt planu pokrycia tego zapotrzebowania przedstawiając go do Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego po uprzednim uzgodnieniu projektu z Centralnym Zarządem Przemysłu Obrabiarek i Narzędzi, jako dostawcą.

§ 2. 1. CHPM — Biuro Zbytu Artykułów Ściernych przyjmuje zamówienia na artykuły wym. w § 1 i kieruje je, zależnie od wysokości zamówienia, bądź do właściwych zakładów produkujących te artykuły, bądź do Składnicy Artykułów Ściernych lub do Sekcji Sprzedaży Artykułów Ściernych przy Hurtowni w Bielsku w celu bezpośredniej dostawy wg niżej podanych zasad:

1) zamówienia na tarcze ściernie, segmenty i pilniki —

a) do zakładów wytwórczych, o ile zamówienia przekraczają ilości artykułów ściernych określone w załączniku do niniejszego zarządzenia,

b) do Składnicy Artykułów Ściernych lub do Sekcji Sprzedaży Artykułów Ściernych przy hurtowni w Bielsku, o ile ilości artykułów ściernych są mniejsze niż wymienione w tymże załączniku;

2) zamówienia na —

a) papiery ściernie arkuszowe w ilości powyżej 1.000 arkuszy z zastrzeżeniem, by ilość jednego sortymentu wynosiła powyżej 200 arkuszy,

b) papiery i płótna ściernie maszynowe w ilościach powyżej 100 mb. jednego sortymentu,

c) proszki ściernie w ilościach powyżej 20 kg jednego sortymentu,
do właściwych zakładów produkcyjnych;

3) zamówienia na tygłe grafitowe — do CHPM Biuro Zbytu Artykułów Ściernych.

2. Zamówienia na papiery, płótna i proszki ściernie w ilościach mniejszych, niż wymienione w ust. 1 pkt 2), należy kierować bezpośrednio do rejonowych Hurtowni CHPM, których listę ustali Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego.

§ 3. Zamówienia na artykuły ściernie w ilościach drobnych przeznaczonych na cele pozarynkowe — doraźne i awaryjne kierować należy do placówek terenowych Centrali Technicznej.

§ 4. 1. W celu sprawdzenia prawidłowości opracowania pod względem technicznym zamówień, o których mowa w 2 ust. 1, jednostki gospodarcze objęte planami zaopatrzenia:

1) Centrali Zaopatrzenia Przemysłu Węglowego,

2) Centrali Zaopatrzenia Przemysłu Hutniczego,
powinny składać zamówienia do CHPM — Biuro Zbytu Artykułów Ściernych wyłącznie za pośrednictwem powyższych central.

2. Zamówienia nie objęte planami zaopatrzenia central wymienionych w ust. 1 należy kierować bezpośrednio do CHPM — Biuro Zbytu Artykułów Ściernych.

§ 5. 1. Zamówienia na artykuły ściernie i tygłe grafitowe należy składać:

1) do Biura Zbytu Artykułów Ściernych najpóźniej na 2 miesiące przed rozpoczęciem półrocza, w którym dostawa ma być zrealizowana z wyjątkiem zamówień składanych na cele wym. w § 3;

2) do hurtowni CHPM, o których mowa w § 2 ust. 2 na 30 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Zamówienia na artykuły wym. w § 2 ust. 1 pkt 2) należy składać na 3 miesiące przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 6. Minister Przemysłu Ciężkiego utworzy w ramach CHPM Składnice Artykułów Ściernych dla wykonania zadań przewidzianych w § 2.

§ 7. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 stycznia 1951 roku.

1 załącznik.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO J. Tokarski
MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 258 z dnia 21 czerwca 1951 r.

Wyszczególnienie ilości tarcz ściernych, segmentów ściernych i pilników, powyżej których zamówienia winny być przez CHPM kierowane w celu realizacji do zakładów produkcyjnych:

1) tarcze ścierne	średn.	3 mm do 25 mm	100 szt.
	„	30 mm do 50 mm	50 „
	„	60 mm do 90 mm	30 „
	„	100 mm do 125 mm	20 „
	„	150 mm do 225 mm	10 „
	„	250 mm do 350 mm	5 „
	„	400 mm do 500 mm	2 „
		powyżej 500 mm	1 „
2) segmenty ścierne	wagi	— do 0,1 kg	100 szt.
	„	od 0,101 kg do 0,2 kg	50 „
	„	od 0,201 kg do 0,3 kg	20 „
		powyżej 0,3 kg	20 „
3) pilniki (bez względu na kształty)	długość od 100 do 150 mm na X szer.	od 10 do 15 mm	50 szt.
	długość od 175 do 250 mm na X szer.	od 20 do 50 mm	30 szt.
	większe wymiary	10 szt.	

193.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 240 z dnia 23 czerwca 1951 r.

w sprawie ustalenia zapotrzebowania na ziemniaki na okres jesiennie-zimowy 1951/52 r.

W celu należytego i sprawnego zaopatrzenia ludności w ziemniaki na okres jesiennie - zimowy 1951/52 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla ustalenia zapotrzebowania na ziemniaki z dostaw jesiennych 1951 r. ministrowie wszystkich resortów z wyjątkiem Ministra Obrony Narodowej i Ministra Bezpieczeństwa Publicznego poleca podległym sobie zakładom pracy i zakładom żywienia zbiorowego, położonym w miejscowościach wymienionych w wykazie, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, złożenie zamówień na ziemniaki jadalne do najbliższej spółdzielni spóżywców w terminie do dnia 20 lipca 1951 r. wg wzoru, stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

2. Zamówienie powinno obejmować zapotrzebowania na ziemniaki zgłoszone przez poszczególnych pracowników wymienionych zakładów oraz zapotrzebowanie dla samych zakładów żywienia zbiorowego.

3. Za zakłady żywienia zbiorowego uwłaża się gospody ludowe, zakłady gastronomiczne państwowe i spółdzielcze, stołówki prowadzone przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa, organizacje polityczne, zawodowe, społeczne i dobroczynne oraz szpitale, sanatoria, żłobki, sierocińce, przedszkola, Fundusz Wczasów Pracowniczych itp.

4. Zamówienia złożone przez zakłady pracy i podpisane przez odbiorców są zobowiązaniem odbioru.

§ 2. 1. W miejscowościach nie wymienionych w załączniku nr 1 zapotrzebowanie w ziemniaki odbywać się będzie w zasadzie bez składania zamówień, o których mowa w § 1, bezpośrednio w najbliższej gminnej spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ lub w porozumieniu z tą spółdzielnią — bezpośrednio u producentów rolnych.

2. W razie jednak uzasadnionej potrzeby zakłady pracy i zakłady żywienia zbiorowego mogą również i w tych miejscowościach składać zamówienia na ziemniaki do spółdzielni spóżywców w terminie do dnia 20 lipca 1951 r. i w trybie przewidzianym w § 1.

§ 3. Minister Handlu Wewnętrznego zapewni do dnia 5 listopada 1951 r. zaopatrzenie w ziemniaki indywidualnych konsumentów i zakładów żywienia zbiorowego wg zgłoszonych do spółdzielni spóżywców zamówień.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 240 z dnia 23 czerwca 1951 r.

Wykaz miejscowości

w których zakłady pracy i zakłady żywienia zbiorowego powinny składać zamówienia na ziemniaki.

Woj. białostockie — m. Białystok, m. Hajnówka, m. Łapy.

Woj. bydgoskie — m. Bydgoszcz, m. Toruń, m. Grudziądz, m. Inowrocław, m. Włocławek.

Woj. gdańskie — m. Gdańsk, m. Sopot, m. Gdynia, m. Elbląg, m. Starogard, m. Tczew.

Woj. katowickie — całe województwo.

Woj. krakowskie — pow. Kraków, pow. Chrzanów, pow. Biła, pow. Nowy Targ (Zakopane), pow. Nowy Sącz, (Krynica), pok. Wadowice, m. Tarnów, m. Żywiec, m. Olkusz.

Woj. lubelskie — m. Lublin.

Woj. olsztyńskie — m. Olsztyn.

Woj. poznańskie — m. Poznań, m. Kalisz, m. Gniezno.

Woj. rzeszowskie — m. Rzeszów, m. Mielec, pow. Nisko, pow. Sanok, pow. Jasto, pow. Gorlice, pow. Krosno, pow. Przemyśl.

Woj. szczecińskie — m. Szczecin, pow. Wolin-Kamień.

Woj. warszawskie — m. Warszawa, pow. Warszawa, pow. Błonie.

Woj. wrocławskie — pow. Dzierżoniów, pow. Kamienna Góra, pow. Kłodzko, pow. Bystrzyca, pow. Wrocław, pow. Wałbrzych, pow. Jelenia Góra.

Woj. kieleckie — m. Kielce, m. Częstochowa, m. Radom, m. Starachowice, m. Ostrowiec, m. Skarżysko-Kamienna.

Woj. łódzkie — m. Łódź, m. Zgierz, m. Pabianice, m. Ozorków, m. Radomsko, m. Piotrków.

Woj. opolskie — m. Opole.

Woj. zielonogórskie — m. Zielona Góra.

Woj. koszalińskie — m. Koszalin, m. Słupsk, m. Białogard.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 240 z dnia 23 czerwca 1951 r.

Nazwa Zakładu Pracy ..... dn. .... 1951 r.

lub Zakładu Żywności Zbiorowego
i dokładny adres

Nr tel. ....

Do

Spółdzielni Spożyców
Dział Obrotu Towarowego

w .....

Zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 240 z dnia 23 czerwca 1951 r. zamawiamy dla naszych pracowników dla naszego zakładu *) następujące ilości ziemniaków jadalnych:

Lp.	NAZWISKO i IMIĘ	Miejsce z którego chciałby odebrać ziemniaki (bocznica kolejowa dzielnica miasta sklep itp.)	Żądany termin odbioru	Ilość ziemniaków w kg	Podpis odbiorcy	U w a g i
-----	--------------------	---	--------------------------	--------------------------	-----------------	-----------

Zobowiązujemy się do terminowego odbioru zamówionych ziemniaków oraz uregulowania całkowitej należności przypadającej za ziemniaki na rzecz spółdzielni spożyców .... Zakład nasz podlega Ministerstwu

Pieczęć zakładu pracy ..... podpis

*) niepotrzebne skreślić.

194.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 259 z dnia 26 czerwca 1951 r.

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji gwoździ, drutu i czarnych narzędzi.

W celu zapewnienia racjonalnego zaopatrzenia i dystrybucji gwoździ, drutu i czarnych narzędzi, zarządza się w porozumieniu z Ministrami Przemysłu Ciężkiego i Handlu Wewnętrzznego, co następuje:

§ 1. 1. Centrala Handlowa Przemysłu Metalowego (CHPM) — Biuro Zbytu Gwoździ, Drutu i Czarnych Narzędzi ustala roczne zapotrzebowanie na gwoździe, druty i czarne narzędzia oraz opracowuje projekt planu pokrycia tego zapotrzebowania.

2. CHPM — Biuro Zbytu Gwoździ, Drutu i Czarnych Narzędzi uzgadnia projekt z właściwymi centralnymi zarządami przemysłów oraz co do artykułów objętych centralnym planem zbytu z zarządami przemysłu lub wojewódzkimi zarządami przemysłu terenowego jako dostawcami i przedstawia Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego do zaakceptowania.

§ 2. 1. Zamówienia składają bezpośrednio w CHPM — Biuro Zbytu Gwoździ, Drutu i Czarnych Narzędzi:

- 1) Ministerstwo Obrony Narodowej, Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego, Centrale Eksportowe, Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“, Centrala Artykułów Gospodarstwa Domowego „Argod“ i hurtownie Centrali Handlowej Przemysłu Metalowego — na wszystkie artykuły wymienione w § 1;
- 2) ponadto inne jednostki — na druty teletechniczne i pędniowe, druty zapalnikowe, druty stalowe gołe, pokryte i specjalne, łańcuchy techniczne, liny (z wyjątkiem lin studziennych), siatki i sita techniczne wykonane z drutów stalowych, żelaznych i kolorowych oraz sprężyny techniczne;

3) Centralny Zarząd Przemysłu Skórzanego — na podkówek, blaszki i gwoździe ochronne do obuwia, a Centralny Zarząd Przemysłu Drzewnego — na sprężyny i łańcuszki materacowe.

2. Zamówienia na artykuły nie wymienione w ust. 1 p. 2) i 3) składa się we właściwych rejonowo hurtowniach CHPM do zrealizowania.

§ 3. Postanowienia § 2 nie dotyczą jednostek wiejskiego handlu detalicznego, które zaopatrują się w artykuły wymienione w § 1 w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“.

§ 4. 1. Zamówienia na wszystkie artykuły z wyjątkiem lin i siatek technicznych, odbiorcy składają w CHPM — Biuro Zbytu Gwoździ, Drutu i Czarnych Narzędzi lub zgodnie z § 2 ust. 2 w hurtowniach CHPM na 30 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Na liny i siatki techniczne termin składania zamówień ustala się na 90 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

3. Zamówienia składane w terminach innych niż przewidziane w ust. 1 i 2 będą realizowane w miarę możliwości.

§ 5. CHPM — Biuro Zbytu Gwoździ, Drutu i Czarnych Narzędzi, kieruje zamówienia, o których mowa w § 2, do zakładów wytwórczych, które prowadzą dalszą korespondencję z odbiorcą i z pominięciem Biura Zbytu, potwierdzają zamówienia, dokonują wysyłki oraz wystawiają faktury bezpośrednio na odbiorców, przesyłając jedynie kopie korespondencji do wiadomości Biura Zbytu.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

J. Tokarski

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

T. Dietrich

195.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 255 z dnia 30 czerwca 1951 r.

w sprawie dystrybucji i zaopatrzenia w odczynniki chemiczne i chemikalia laboratoryjne.

W celu zapewnienia racjonalnej dystrybucji i gospodarki odczynniki chemicznymi i chemikaliami laboratoryjnymi zarządza się w porozumieniu z Ministrami Przemysłu Chemicznego i Zdrowia, co następuje:

§ 1. 1. Centrala Handlowa Przemysłu Chemicznego, Składnica Odczynników z siedzibą w Gliwicach, zwana dalej w skróceniu „Składnicą“, jest wyłącznie uprawnioną instytucją do planowania zaopatrzenia i zbytu odczynników i chemikali laboratoryjnych produkcji krajowej i sprowadzonych z zagranicy, w trybie i na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

2. Odczynniki w rozumieniu niniejszego zarządzenia są związki chemiczne o czystości:

- 1) spektralnej — spk.,
- 2) pro anali — p. a.,
- 3) chemicznie czyste — ch. cz.,
- 4) czyste — cz.,

służące do poznawania ciała badanego lub jako wsadowe do dalszego przerobu.

3. Chemikaliami laboratoryjnymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są związki chemiczne w określonym składzie i specjalnych warunkach technicznych używane w laboratoriach.

4. Ilekroć w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia jest mowa o odczynnikach, należy rozumieć przez to odczynniki chemiczne i chemikalia laboratoryjne łącznie.

§ 2. Do obowiązków składnicy należy:

- 1) ścisła, fachowa analiza i kontrola zamówień pod względem zużycia odczynników o właściwym stopniu czystości, celowości, zastosowania oraz wielkości zużycia;
- 2) współpraca przy ustalaniu asortymentu i wysokości produkcji krajowej odczynników i inicjowanie produkcji nowych;
- 3) sporządzanie planu importu;
- 4) opracowywanie fachowych katalogów na podstawie materiałów dostarczonych przez instytuty naukowo-badawcze.

§ 3. 1. Składnica na podstawie analizy rozchodu w latach ubiegłych oraz przewidywanego wzrostu zapotrzebowania sporządzi do dnia 15 lipca 1951 r. projekt planu zaopatrzenia w odczynniki na rok 1952 z rozbiciem na resorty i wyodrębnieniem odczynników importowanych.

2. W terminie do dnia 15 sierpnia 1951 r. składnica skoryguje projekt planu, po uprzednim omówieniu go na konferencjach odbytych z udziałem przedstawicieli: głównych odbiorców, Głównego Instytutu Chemii Przemysłowej, właściwych resortów oraz producentów.

3. W celu zapewnienia terminowego zakończenia prac nad korektą planu, składnica ustali harmonogram prac i zawiadomi zainteresowanych o konferencji na 2 tygodnie przed wyznaczonym terminem.

4. Do dnia 1 września 1951 r. składnica przedstawi do zatwierdzenia za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu Chemicznego, Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego skorygowany i wyceniony plan importu z rozbiem na resorty.

§ 4. 1. Resorty z wyjątkiem resortu zdrowia oraz Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego w terminie do dnia 1 listopada 1951 r. opracują i złożą w składnicy:

- 1) wykazy typowych kompletów odczynników stale używanych w poszczególnych zakładach lub grupach zakładów, które w stosunku rocznym zużywają odczynników nie mniej niż za 20.000 zł;
- 2) uzasadnienie wysokości zużycia rocznego tych odczynników w przeliczeniu na jednostkę, np.: na jedną analizę kontrolną, na jednego studenta itp.;
- 3) wzory zamówień, które powinny przejrzysto uzasadnić wysokość zamówienia na odczynniki w oparciu o zużycie na jednostkę przy użyciu ustalonego asortymentu.

2. Ministerstwo Zdrowia opracuje materiały, o których mowa w ust. 1 i zastosuje przy zaopatrywaniu podległych zakładów w odczynniki.

§ 5. 1. Zakłady, z wyjątkiem podległych Ministerstwu Zdrowia, złożą zamówienie do składnicy w dwu egzemplarzach na wzorach ustalonych przez właściwe resorty w następujących terminach:

- 1) na odczynniki do prac analitycznych, kontrolnych oraz naukowo - badawczych — na 4 tygodnie przed początkiem każdego następnego kwartału,
- 2) na artykuły wsadowe — zamówienia roczne z rozbiem na kwartały, z określeniem terminów dostawy i warunków technicznych odbioru do dnia 15 stycznia 1952 r.

2. Zamówienia na odczynniki do prac analitycznych, kontrolnych oraz naukowo-badawczych realizuje składnica przez hurtownie terenowe Centrali Handlowej Przemysłu Chemicznego, które otrzymują skorygowany przez składnicę drugi egzemplarz zamówienia zakładu łącznie z towarem.

3. Zamówienia na artykuły wsadowe realizuje bezpośrednio składnica.

§ 6. 1. Tryb zaopatrzenia w odczynniki zakładów podległych Min. Zdrowia ureguluje zarządzenie wydane przez Ministra Zdrowia.

2. Ministerstwo Zdrowia prześle składnicy globalne zapotrzebowanie podległych zakładów na odczynniki na rok 1952 w terminie ustalonym przez składnicę, jednakże nie później niż do dnia 15 sierpnia 1951 r.

3. Składnica przeprowadzi korektę rocznego zapotrzebowania Ministerstwa Zdrowia stosownie do postanowień § 3 ust. 2 z wyodrębnieniem odczynników importowanych w terminie obowiązującym do złożenia rocznego planu na odczynniki.

4. Ministerstwo Zdrowia zgłosi zatwierdzony wykaz odczynników do importu w ramach przyznanej puli Centrali Importowo-Eksportowej Chemikalii i Aparatury Chemicznej „Ciech“.

5. Zmiany planu importu w toku jego realizacji powinny być opiniowane przez składnicę i wprowadzane do planu zgodnie z obowiązującymi przepisami.

6. Plan zaopatrzenia w odczynniki produkcji krajowej Min. Zdrowia realizuje za pośrednictwem składnicy na szczeblu zhytu.

§ 7. 1. Ministrowie resortów przemysłowych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Chemicznego zarządzają w podległych zakładach zwiększenie istniejącej produkcji i ewentualne uruchomienie produkcji nowych związków chemicznych, które mogą mieć zastosowanie jako odczynniki, ze szczególnym uwzględnieniem rozszerzenia asortymentów odczynników organicznych oraz uregulują sprawę zaopatrzenia w artykuły potrzebne do produkcji odczynników.

2. Minister Przemysłu Drobego i Rzemiosła zarządzi w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Chemicznego uruchomienie w podległych zakładach produkcji odczynników, uzupełniającej produkcję przemysłu kluczowego.

3. Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Chemicznego zarządzi zorganizowanie w podległych zakładach naukowych produkcji odczynników i opracowanie nowych metod produkcyjnych ze specjalnym uwzględnieniem odczynników spektralnych i związków organicznych.

4. Minister Przemysłu Lekkiego wyda zarządzenie, regulujące sprawę zaopatrzenia zakładów produkujących odczynniki i składnicy w szkło opakowaniowe oraz szkło typu neutralnego.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr
MINISTER PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

B. Rumiński
MINISTER ZDROWIA J. Sztachelski

196.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 264 z dnia 30 czerwca 1951 r.

w sprawie zużycia mułu węglowego i przemianowania jego gospodarczego wykorzystania.

W celu zaktywizowania gospodarczego wykorzystania mułu węglowego zarządza się, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się dyrektorów zakładów przemysłowych do maksymalnego spalania mułu węglowego w granicach możliwości technicznych posiadanych urządzeń.

§ 2. Zakłady przemysłowe nie mogą odmówić przeprowadzenia próby spalania mułu, o ile Centrala Zbytu Węgla zawnioskuje dokonanie tego rodzaju próby.

§ 3. W celu zainteresowania pracowników w maksymalnym spalaniu mułu węglowego z jednoczesną oszczędnością zużycia innych sortymentów węgla, wprowadza się w życie regulamin premiowania, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1951 r.

1 załącznik.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr**

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 264 z dnia 30 czerwca 1951 r.

REGULAMIN

premiowania pracowników, zatrudnionych przy zużywaniu i eksploatacji mułu węglowego.

§ 1. Pracowników zakładów, zużywających muł węglowy dla celów energetycznych i produkcyjnych, premiuje się według następujących zasad:

- w zakładach, zużywających do 200 ton węgla miesięcznie — pracownicy otrzymują 3.— zł od tony zużytego mułu,
- w zakładach, zużywających od 201 do 1.000 ton węgla miesięcznie — pracownicy otrzymują 2.— zł od tony zużytego mułu,
- w zakładach, zużywających od 1.001 do 10.000 ton węgla miesięcznie — pracownicy otrzymują 1.— zł od tony zużytego mułu,
- w zakładach, zużywających ponad 10.000 ton węgla miesięcznie — pracownicy otrzymują 60 gr od tony zużytego mułu.

§ 2. Pracownicy kopalń ładujących muł otrzymują premie w wysokości 35 gr od każdej tony załadowanego do wagonu mułu, wysłanego na zewnątrz kopalni.

§ 3. 1. Zakłady pracy, wymienione w § 1 i § 2 ustalają szczegółowe listy stanowisk pracowników, objętych powyższym premiowaniem przy ścisłym zachowaniu zasady, że z premii korzystać mogą wyłącznie pracownicy fizyczni i umysłowi, którzy mają bezpośredni wpływ na zwiększenie zużycia lub wysyłki mułu węglowego.

Powyższe listy pracowników zatwierdza jednostka nadrzędna.

2. Z ogólnej kwoty premii przypadającej zakładowi dyrektor jednostki nadrzędnej może wyznaczyć premie dyrektorowi zakładu lub innym osobom, które wybitnie przyczyniły się do zwiększenia zużycia lub wysyłki mułu z ograniczeniem tym, że kwota na ten cel zużyta nie może przekraczać 20% ogólnej premii zakładu. Pozostałą kwotę należy rozdzielić między pracowników objętych listą, o której mowa w ust. 1, proporcjonalnie do ich zarobków zasadniczych.

§ 4. Premie, o których mowa w § 1 i 2, wypłaca się z funduszu płac.

§ 5. 1. Centrala Zbytu Węgla CZW otrzymuje na cele premiowania swoich pracowników 10 gr za każdą tonę wysłanego przez kopalnię na zewnątrz mułu.

2. W tym celu Centralne Biuro Rozr. Przem. Węglowego stworzy na osobnym rachunku fundusz premiowy, obliczany w wysokości 10 gr za każdą tonę wysłanego z kopalni mułu, obciążając tymi kwotami wysyłające muł kopalnie.

W granicach do 80% funduszu premiowego Naczelny Dyrektor CZW wyznacza nagrody dla pracowników CZW, którzy wykazali się konkretnymi wynikami w zakresie propagowania i upowszechnienia zużycia mułów.

Pozostałe 20% funduszu zastrzeżone jest do dyspozycji Ministra Górnictwa, który z kwoty tej może przyznawać według własnego uznania nagrody za szczególne osiągnięcia w zakresie gospodarczego wykorzystania mułów węglowych również osobom nie objętym niniejszym regulaminem.

§ 6. Kopalnie węgla, zużywające muł na własne cele energetyczne, otrzymują premie według § 1, niniejszego zarządzenia wyłącznie za ilości mułu spalone ponad przeciętną zużycia mułu za pierwsze 4 miesiące 1951 roku.

§ 7. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1951 roku.

197.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 267 z dnia 4 lipca 1951 r.

w sprawie gospodarki czyszcivem.

W celu uregulowania całokształtu gospodarki czyszcivem szmacianym i nicianym, ustalenia jednolitego systemu zaopatrzenia oraz zapewnienia celowego i oszczędnego zużycia tego artykułu, w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Lekkiego zarządza się, co następuje:

§ 1. Centrala Odpadków Użytkowych wydzielać będzie odpadki bawełniane i szmaty oraz odstępować je, poczynając od 1 października 1951 r., Zjednoczeniu Przemysłu Artykułów i Tkanin Technicznych w Łodzi.

§ 2. 1. W celu uzyskania przydziału na czyszcivo niciane i szmaciane na okres od 1 października 1951 r. do 31 grudnia 1951 r. ministerstwa złożą w terminie do dnia 1 września 1951 r. zbiorcze zapotrzebowanie do Zjednoczenia Artykułów i Tkanin Technicznych w Łodzi, przesyłając ich odpisy do Ministerstwa Przemysłu Lekkiego — Departament Zaopatrzenia i Zbytu, Wydział Zbytu. Niezłożenie w wyżej podanym terminie zapotrzebowań spowoduje nieudzielenie przydziału.

2. W zapotrzebowaniach należy podać posiadane zapasy czyszciva, ustalone normatywy zapasu, szczegółowe uzasadnienie na zapotrzebowanie ilości czyszciva wg gatunków ustalonych przez Ministerstwo Przemysłu Lekkiego oraz posiadane zapasy zużytego czyszciva.

§ 3. 1. Ministerstwo Przemysłu Lekkiego ustali dla Zjednoczenia Artykułów i Tkanin Technicznych recepturę gatunków czyszciva technicznego oraz procentowe normy zwrotu zużytego czyszciva do Zjednoczenia Artykułów i Tkanin Technicznych przez odbiorców czyszciva.

2. Ustalone gatunki czyszciva oraz wysokość norm Ministerstwo Przemysłu Lekkiego poda do wiadomości ministerstw do dnia 1 sierpnia 1951 r.

§ 4. 1. Na podstawie otrzymanych zapotrzebowań Zjednoczenia Przemysłu Artykułów i Tkanin Technicznych sporządzi projekt rozdzielnika na czyszcivo i w terminie do dnia 15 września 1951 r. przedstawi do zatwierdzenia Ministerstwu Przemysłu Lekkiego, które po zatwierdzeniu rozdzielników poda je do wiadomości zainteresowanych ministerstw.

2. Ministerstwa na podstawie zatwierdzonych przydziałów na czyszcivo opracują rozdzielniki wysyłkowe i prześlą je do Zjednoczenia Artykułów i Tkanin Technicznych do realizacji.

§ 5. Wszystkie dotychczasowe przydziały czyszciva na okres od 1 października 1951 r. do 31 grudnia 1951 r. anuluje się.

§ 6. Zapotrzebowania na czyszcivo szmaciane i niciane na 1952 r. powinny być złożone przez ministerstwa w trybie przewidzianym w § 2 i 3 zarządzenia do Zjednoczenia Artykułów i Tkanin Technicznych w Łodzi oraz w odpisie do Ministerstwa Przemysłu Lekkiego (Departament Zaopatrzenia i Zbytu, Wydział Zbytu) w terminie do dnia 30 listopada 1951 r.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr**

W porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO

E. Stawiański

198.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 263 z dnia 4 lipca 1951 r.

w sprawie powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych oraz organizacjach spółdzielczych.

W wykonaniu pkt. VI uchwały nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach (Monitor Polski nr A-9 poz. 134) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych, związkach spółdzielni, spółdzielniach, centralach spółdzielni i centralach spółdzielczo-państwowych, zwanych dalej w skróceniu jednostkami organizacyjnymi.

§ 2. Przez komisje, o których mowa w § 1, należy rozumieć czasowe zespoły pracy powoływane w poszczególnych jednostkach organizacyjnych do wykonania określonych zadań, w przypadkach uzasadnionych wagą problemu i jedynie wówczas, gdy zagadnienie nie może być rozwiązane przez pracowników danej jednostki organizacyjnej, lecz wymaga współpracy pracowników innych jednostek organizacyjnych albo fachowców spoza danej jednostki organizacyjnej.

§ 3. 1. Komisje powołuje kierownik jednostki organizacyjnej za zgodą właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego), w przypadku zaś jednostek podległych władzom terenowym — za zgodą prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

2. Komisje mogą być powoływane tylko przy określonej jednostce organizacyjnej.

3. Komisje podlegają służbowo kierownikowi jednostki organizacyjnej, przy której zostały powołane lub jego zastępcy, wobec których przewodniczący komisji ponoszą odpowiedzialność za właściwą organizację oraz tryb i wynik prac komisji.

4. Zarządzenia kierowników jednostek organizacyjnych o powołaniu komisji powinny być przesyłane drogą służbową właściwemu ministerstwu (lub urzędowi centralnemu), które na ich podstawie przysyłać będzie co miesiąc Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dep. Organizacyjno-Prawny) wykazy powołanych komisji. Wykazy te powinny zawierać dane określone w § 7 ust. 1 pkt 1), 2), 3) i 5).

§ 4. 1. Wniosek o udzielenie zgody na powołanie komisji (§ 3 ust. 1) powinien być podpisany przez kierownika jednostki organizacyjnej i zawierać uzasadnienie celowości powołania komisji, zamierzony czas jej działania oraz preliminarz wydatków. Preliminarz wydatków powinien być podpisany przez głównego (starszego) księgowego.

2. Do wniosku należy dołączyć projekt zarządzenia o powołaniu komisji.

3. Zarządzenie powinno zawierać m. in. nazwę komisji, jej zadania, skład osobowy, siedzibę komisji oraz powinno określać wysokość wynagrodzenia przewodniczącego i członków komisji za udział w posiedzeniach oraz sposób pokrycia wydatków.

§ 5. 1. Jeżeli komisja powołana została do wykonywania zadań objętych zakresem działania jednostki organizacyjnej, przy której komisja została powołana (§ 3 ust. 2), wynagrodzenie otrzymywać mogą jedynie członkowie powołani spoza grona pracowników tej jednostki organizacyjnej.

2. Wysokość wynagrodzenia za udział w posiedzeniu lub posiedzeniach tej samej komisji w ciągu doby nie może przekraczać kwoty maksymalnej diety dziennej, przewidzianej przy podróżach służbowych pracowników państwowych.

3. W przypadkach, gdy udział w komisji biorą specjaliści o wysokich kwalifikacjach, bądź też gdy przemawia za tym doniosłość zadań komisji, dopuszczalne jest za zgodą właściwego ministra wynagrodzenie wyższe, nie przekraczające jednak kwoty zł 30 za udział w posiedzeniu, bądź też wynagrodzenie ryczałtowe.

4. Przewodniczącemu komisji przysługuje 150% wynagrodzenia członka komisji.

5. Wynagrodzenie powyższe może być wypłacone tylko za posiedzenia odbyte poza godzinami służbowymi.

6. Sekretarz komisji, o ile nie jest członkiem komisji, nie może pobierać wyższego wynagrodzenia niż przewidziane w ust. 2.

7. Zamiejscowi członkowie otrzymują niezależnie od wynagrodzenia za udział w posiedzeniach zwrot kosztów przejazdów oraz diety i należności za noclegi wg norm ustalonych dla pracowników państwowych przy podróżach służbowych.

8. Opracowanie poszczególnych zagadnień należących do zakresu działania komisji przewodniczący komisji może powierzać rzeczoznawcom zarówno spośród członków komisji, z wyłączeniem pracowników jednostki organizacyjnej, przy której powołano komisję, jak i spośród innych osób, na zasadzie umowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami i w granicach ustalonych w preliminarzu wydatków komisji.

§ 6. Powoływanie komisji, których członkowie nie otrzymują wynagrodzenia za udział w posiedzeniach, nie wymaga zgody, o której mowa w § 3 ust. 1.

§ 7.1. Kierownicy jednostek organizacyjnych, w których w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia działają komisje w rozumieniu § 1, zgłoszą drogą służbową w terminie 1 miesiąca od daty wejścia w życie zarządzenia właściwemu ministerstwu (urzędowi centralnemu, prezydium woj. rady narodowej) wykazy istniejących komisji ze wskazaniem:

- 1) nazwy komisji,
- 2) daty i podstawy powołania,
- 3) zadań komisji,
- 4) składu osobowego,
- 5) czasu trwania,
- 6) wysokości wynagrodzenia członków,
- 7) kredytów budżetowych,

oraz z dołączeniem wniosków co do dalszej działalności komisji.

2. Do zatwierdzenia tych komisji zostanie zastosowany tryb przewidziany w § 3 ust. 1 i § 4.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

199.

**INSTRUKCJA
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 4 z dnia 23 czerwca 1951 r.

w sprawie zasad gospodarowania Funduszem Zakładowym.

W celu zapewnienia jednolitego postępowania przy gospodarowaniu Funduszem Zakładowym utworzonym w przedsiębiorstwach państwowych zgodnie z ustawą z dnia 4.II.1950 r. o Funduszu Zakładowym (Dz. U. R. P. nr 6, poz. 53) i rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24.III.1951 r. (Dz. U. R. P. nr 19, poz. 191) ustala się po porozumieniu

z Centralną Radą Związków Zawodowych następujące wytyczne:

§ 1. 1. Szczegółowego podziału kwot na poszczególne rodzaje potrzeb określonych w art. 2 ust. 1 powołanej na wstępie ustawy dokonuje dyrektor przedsiębiorstwa po uzgodnieniu z radą zakładową w taki sposób, aby z sumy wygoszparowanego w danym roku Funduszu Zakładowego przypadła:

- 1) 50% na pozalimitowe inwestycje kulturalne i socjalne, pozalimitowe budownictwo mieszkaniowe oraz na zasilenie budżetu wydatków akcji socjalnej danego przedsiębiorstwa;
- 2) 30% na współzawodnictwo zorganizowane w zakładzie pracy;
- 3) 20% na indywidualne nagrody dla pracowników danego przedsiębiorstwa.

2. W uzasadnionych przypadkach dyrektor przedsiębiorstwa po uzgodnieniu z radą zakładową może ustalić inny podział Funduszu Zakładowego na cele wymienione w ust. 1, z tym jednak, aby kwoty przeznaczone na nagrody indywidualne nie przekroczyły 20% Funduszu Zakładowego.

§ 2. 1. Z sumy ustalonej w sposób określony w § 1 ust. 1 pkt 1 niniejszej instrukcji dyrektor przedsiębiorstwa po uzgodnieniu z radą zakładową dokonuje szczegółowego podziału kwot na pozalimitowe inwestycje kulturalne i socjalne, pozalimitowe budownictwo mieszkaniowe służące potrzebom pracowników danego przedsiębiorstwa oraz na zasilenie budżetu wydatków socjalnych.

2. Nakłady na cele wymienione w ust. 1 mogą być w zasadzie czynione po ostatecznym (rocznym) ustaleniu odpisów na Fundusz Zakładowy, a z zaliczkowych odpisów kwartalnych tylko w przypadku, gdy pokryte zostały w pierwszej kolejności wydatki na współzawodnictwo pracy i nagrody indywidualne (§ 1 ust. 1 pkt. 2) i 3).

3. Zużytkowanie kwot przeznaczonych na inwestycje następuje w trybie przewidzianym dla inwestycji pozalimitowych.

§ 3. 1. Kwotą przeznaczoną na współzawodnictwo pracy (§ 1 ust. 1 pkt 2) dysponuje dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu) po uzgodnieniu z radą zakładową.

2. Wnioski o przyznanie nagród dla pracowników wyróżnionych we współzawodnictwie pracy przedstawia raz na kwartał rada zakładowa na podstawie comiesięcznego podsumowania wyników przez poszczególne ogniwa związkowe (grupy — rady oddziałowe).

3. Wysokość nagród powinna zamykać się w granicach 100—300 zł na wyróżnionego. W szczególnych przypadkach wysokość nagród dla wybitnie wyróżnionych we współzawodnictwie pracy może być wyższa niż 300 zł, suma tych wyższych nagród nie może przekroczyć 20% kwot przeznaczonych na współzawodnictwo pracy w danym kwartale.

4. W wyróżnionych zespołach nagrody przyznaje się w zasadzie dla poszczególnych jego członków z uwzględnieniem wkładu ich pracy w osiągnięte wyniki współzawodniczącego zespołu.

5. Wręczenie nagród w zakładzie powinno odbywać się zasadniczo raz na kwartał, w sposób uroczysty, niezwłocznie po ustaleniu i ogłoszeniu osiągniętych wyników we współzawodnictwie pracy. Wraz z nagrodami pieniężnymi pracownikom powinny być wręczone dyplomy i listy pochwalne podpisane przez dyrektora i radę zakładową.

§ 4. 1. Kwotą przeznaczoną na nagrody indywidualne (§ 1 ust. 1 pkt 3) dysponuje dyrektor przedsiębiorstwa.

2. Nagrody indywidualne mogą być przyznawane pracownikom za konkretne zadania i osiągnięcia przekraczające ten zakres ich obowiązków służbowych, który w danych warunkach należy uznać za przeciętnie wymagalny od danego pracownika lub gdy zadania te wykonane zostały w szczególnie trudnych warunkach.

3. Zgodnie z zasadą ustaloną w ust. 2 nagrody mogą być przyznawane pracownikom w szczególności za:

- 1) prace przyczyniające się do podniesienia wydajności pracy, jakości produkcji lub obniżenia kosztów własnych,
- 2) prace wpływające na usprawnienie działalności przedsiębiorstwa (zakładu),
- 3) prace przyczyniające się do przedterminowego wykonania planu,
- 4) osiągnięcia w zakresie poprawy warunków bezpieczeństwa pracy,
- 5) wprowadzenie i skrócenie okresów przyswojenia nowych metod produkcji,

6) osiągnięcia w zakresie racjonalnej organizacji systemu oszczędnościowego,

7) inne prace, które dyrektor uzna za godne nagrodzenia.

4. Wysokość i ilość nagród indywidualnych w ramach kwot przeznaczonych na ten cel ustala dyrektor przedsiębiorstwa. Wysokość jednorazowej nagrody nie może jednak przekroczyć 150% przedstawowego miesięcznego wynagrodzenia pobieranego przez nagrodzonego pracownika. Kierownicy podległych komórek (jednostek) mogą przedstawić dyrektorowi odpowiednio uzasadnione wnioski o przyznanie nagród dla podlegających im pracowników. Wnioski o przyznanie nagród indywidualnych dla pracowników zakładu może również przedłożyć dyrektorowi rada zakładowa.

§ 5. Dyrektor przedsiębiorstwa wielozakładowego może przekazać swoje uprawnienia w zakresie dysponowania funduszem zakładowym poszczególnym kierownikom podległym mu zakładom działającym na zasadach wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

§ 6. Sprawozdania z wykorzystania zakładowego funduszu przedsiębiorstwa przesyłają do jednostki nadrzędnej w ciągu 45 dni po zakończeniu kwartału. Sprawozdania te należy sporządzać według wzoru załącznika do § 18 pkt 1) zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 stycznia 1951 r. w sprawie zasad bilansowania i sporządzania sprawozdań rocznych na rok 1950 (Monitor Polski Nr A-13, poz. 188).

§ 7. 1. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1951 r.

2. Przepisy niniejszej instrukcji mają zastosowanie również do gospodarowania sumami z Funduszu Zakładowego uzyskanymi przed wejściem w życie niniejszej instrukcji, a jeszcze nie rozdysponowanymi.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Fr. Blinowski

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

200.

PISMO OKÓLNE
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 16 z dnia 23 czerwca 1951 r.

w sprawie pokrywania wydatków w zakresie wynalazczości oraz prac zleconych i komisyjnych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych.

W limitach planów finansowych na rok 1951 dla państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, zarezerwowano 1% od funduszu płac na wydatki związane z racjonalizacją, wynagrodzeniami za prace zlecone i udziałem w pracach komisji, powołanych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W związku z powyższym wyjaśnia się, co następuje:

1. Wydatki, związane z racjonalizacją, powinny być czynione w granicach planowanych na ten cel nakładów. Dotyczy to zarówno wydatków rzeczowych (utrzymanie klubów techniki i racjonalizacji, przeprowadzanie prób technicznych, wykonywanie prototypów itp.), jak i wydatków na wynagrodzenia w myśl obowiązujących przepisów o wynalazczości pracowniczej.

Przy planowaniu wydatków na wynagrodzenia racjonalizatorów i wynalazców należy uwzględnić kształtowanie się faktyczne tych wydatków w roku 1950 i przewidziany wzrost ruchu racjonalizatorskiego i wynalazczości w roku 1951.

Wydatki z tytułu racjonalizacji i wynalazczości należy pokrywać z zarezerwowanych na ten cel limitów w wysokości 0,8% planowego funduszu płac. W przypadku wyższych potrzeb, uzasadnionych obowiązującymi przepisami z tego zakresu, wypłaty dalsze traktowane będą jako uzasadnione przekroczenia.

2. Wydatki na wynagrodzenia za prace zlecone i udział w pracach komisji w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, objętych działaniem ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o funduszu zakładowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 53) nie mogą przekroczyć 0,2% planowanego funduszu płac. Wydatkowanie tych kwot powinno nastąpić zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Fr. Blinowski

1 załącznik — wzór formularza dla zamówień książek radzieckich.

Nazwa i adres zamawiającego

Data zamówienia

Prosimy uprzejmie o dostarczenie niżej podanych książek radzieckich

Lp.	Autor	Tytuł książki w pełnym brzmieniu oryginalnym	Wydawca	Rok wyd.	Ilość zam. egzempl.	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7

Pieczęć i podpis upoważnionego do składania zamówień

204.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI**

z dnia 4 lipca 1951 r.
(znak IN5A-01/d-77/51)

w sprawie odbywania comiesięcznych konferencji z naczelnymi inwestorami w sprawie postępu realizacji Planu Inwestycyjnego.

Departament Inwestycji PKPG przypomina o zaleceniu Przewodniczącego PKPG z dnia 16 września 1949 r. w sprawie odbywania comiesięcznych konferencji z naczelnymi inwestorami w sprawie postępu realizacji Planu Inwestycyjnego.

W celu usprawnienia sprawozdawczości inwestycyjnej, wzmocnienia kontroli wykonania Planu Inwestycyjnego, podniesienia dyscypliny pracy u inwestorów oraz silniejszego związania z terenem, należy również w roku bieżącym zwoływać konferencje z naczelnymi inwestorami.

Konferencje te powinny mieć miejsce jak i w latach ubiegłych pomiędzy 5 a 15 każdego miesiąca. Aby możliwie szybko i skutecznie zapobiegać trudnościom wynikającym w czasie realizacji Planu Inwestycyjnego, należy na konferencjach tych omawiać wszelkie braki i niedociągnięcia. Jeśli zachodzi obawa niewykonania jakiegś inwestycji, trzeba zawczasu informować o tem właściwe czynniki, aby nie dopuścić do niewykorzystania przydzielonych kredytów, a tym samym do ich zamrożenia.

O dniu i miejscu konferencji należy każdorazowo zawiadamiać Departament Inwestycji PKPG, aby jego przedstawiciel mógł w niej brać udział.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Dr K. Secomski

1 załącznik

Zał. do pisma okólnego z dnia 4.7.1951 r., znak IN5A-01/d-77/51

**ZALECENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 16 września 1949 r.

w sprawie odbywania przez Ministerstwo comiesięcznych konferencji z naczelnymi inwestorami.

W celu usprawnienia sprawozdawczości inwestycyjnej, wzmocnienia kontroli wykonania Planu Inwestycyjnego, podniesienia dyscypliny pracy u inwestorów oraz silniejszego związania z terenem — zalecam odbywanie konferencji przez Ministerstwa z naczelnymi inwestorami pomiędzy 5 a 15 każdego miesiąca.

Wpłyń to na szybsze i prawidłowe wykonanie Planu Inwestycyjnego, a równocześnie da możność ujawnienia wielu trudności, które w analizach, czy też sprawozdaniach, mogłyby być przez inwestorów pominięte.

Tematy konferencji powinny być następujące:

1. Wykonanie Planu Inwestycyjnego na rok 1949 w bieżącym okresie, zarówno finansowe, jak i rzeczowe, z uwzględnieniem dokumentacji technicznej i zaopatrzenia.

2. Trudności i przyczyny ewentualnego słabego wykonania Planu.

3. Powzięte środki zaradcze.

4. Sprawy służb inwestycyjnych (organizacyjno-personalne).

5. Sprawy szkoleniowe.

6. Sprawy bieżące dotyczące inwestycji, aktualne w momencie danej konferencji.

O dniu konferencji winien być każdorazowo zawiadomiony Departament Inwestycji PKPG.

Po konferencji należy bezzwłocznie przesłać do ww. Departamentu szczegółowy protokół jej przebiegu, zawierający również omówienie, jakie wyciągnięto wnioski z obrad i jak zostały lub zostaną one zrealizowane przez Ministerstwo.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

H. Minc

205.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT TECHNIKI
DEPARTAMENT KOORDYNACJI
PLANÓW GOSPODARCZYCH**

z dnia 5 lipca 1951 roku
(znak TE8-5-14)

w sprawie trybu zamawiania fachowych i naukowych czasopism i publikacji periodycznych zagranicznych przez urzędy, instytucje państwowe oraz przedsiębiorstwa gospodarki społecznej.

Na podstawie § 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 129 z dnia 19 kwietnia 1951 r. w sprawie centralnego zaopatrzenia urzędów, instytucji państwowych oraz przedsiębiorstw gospodarki społecznej w fachową i naukową literaturę zagraniczną (Biuletyn PKPG nr 12, poz. 125), celem zapewnienia normalnej dostawy fachowych i naukowych czasopism i publikacji periodycznych zagranicznych dla potrzeb urzędów, instytucji państwowych oraz przedsiębiorstw gospodarki społecznej, ustala się, co następuje:

1. Urzędy, instytucje państwowe i przedsiębiorstwa gospodarki społecznej, podległe bezpośrednio lub pośrednio ministerstwu wzgl. centralnym urzędom, wyznaczają jedną komórkę organizacyjną, upoważnioną do składania zamówień na czasopisma i publikacje periodyczne zagraniczne.

2. Zamówienia powinny być składane jedynie na formularzach PPK „Ruch”. (Formularze należy wypełniać piśmem maszynowym).

3. Dla zamówień czasopism i publikacji periodycznych zagranicznych zostały opracowane przez PPK „Ruch” typy formularzy:

a) dla wydawnictw radzieckich — wzór Nr 2/R oraz wzór Nr 3/R.

b) dla wydawnictw pozaradzieckich komplet formularzy składający się z wzoru Nr 1, wzoru Nr 2 oraz wzoru Nr 3.

Formularze zamówień wzór Nr 2/R i wzór Nr 3/R dostarcza od dnia 1 sierpnia na żądanie, w ilościach zapotrzebowanych, bezpośrednio zamawiającym Biuro Wydawnictw Zagranicznych PPK „Ruch”, Warszawa, ul. Koszykowa 31 oraz wszystkie Rozdzielnie Powiatowe i Oddziały Wojewódzkie PPK „Ruch”.

Formularze zamówień wzór Nr 1, wzór Nr 2 i wzór Nr 3 wysyła od dnia 15 lipca na żądanie bezpośrednio zamawiającym Biuro Wydawnictw Zagranicznych PPK „Ruch” oraz Oddziały Wojewódzkie PPK „Ruch”. W zapotrzebowaniu na formularze wzór Nr 1, Nr 2 i Nr 3 należy podać: ilość tytułów, ilość adresów wysyłkowych oraz ilość krajów, z których mają być sprowadzone czasopisma i publikacje periodyczne.

4. Zamówienia na fachowe i naukowe czasopisma i publikacje periodyczne, wydawane w ZSRR, powinny być wysyłane w dwóch egzemplarzach bezpośrednio przez zamawiającego do terenowo właściwych placówek PPK „Ruch“.

Jeżeli wydawnictwa radzieckie mają być dostarczone pod adresem zamawiającego, zamawiający wypełnia tylko formularz w 2 egz. wzór Nr 2/R.

W przypadku, gdy zamawiający pragnie, aby PPK „Ruch“ rozsyłało wydawnictwa radzieckie dla podległych zamawiającemu jednostek, należy niezależnie od wypełnionych formularzy wzór Nr 2/R dołączyć w 2 egz. rozdzelnik — wzór Nr 3/R, oddzielnie dla każdego tytułu, przeznaczanego do rozesłania.

5. W celu dokonania zamówień na fachowe i naukowe czasopisma i publikacje periodyczne, wydawane w krajach demokracji ludowej oraz w Niemieckiej Republice Demokratycznej, należy wypełnić komplet formularzy:

- Wzór Nr 1 (list przewodni) — w jednym egzemplarzu,
- Wzór Nr 2 (karta zbiorcza wg krajów) — w jednym egzemplarzu, oddzielnie dla każdego kraju,
- Wzór Nr 3 (karta tytułowa) — w czterech egzemplarzach, oddzielnie na każde czasopismo.

Komplet wypełnionych formularzy należy bezpośrednio przelać do Biura Wydawnictw Zagranicznych PPK „Ruch“, Warszawa, ul. Koszykowa 31.

W przypadku, gdy zamówiony tytuł ma być rozesłany przez PPK „Ruch“ kilku odbiorcom (pod kilkoma adresami wysyłkowymi), zamawiający powinien wypełnić formularz wzór Nr 3 w 4 egz. oddzielnie dla każdego tytułu czasopisma i adresata.

6. Zamówienia na czasopisma i publikacje periodyczne wydawane w ZSRR, krajach demokracji ludowej oraz Niemieckiej Republice Demokratycznej nie podlegają akceptacji przez instytucje zwierzchnie.

7. Zamówienia na fachowe i naukowe czasopisma i publikacje periodyczne zagraniczne, wydawane w krajach nie wymienionych w pkt. 6, powinny być wypełnione przez urzędy, instytucje państwowe i przedsiębiorstwa gospodarki społecznej na formularzach:

- Wzór Nr 1 — w 1 egz.,
- Wzór Nr 2 — w 2 egz. (oddzielnie dla każdego kraju),
- Wzór Nr 3 — w 4 egz. (oddzielnie dla każdego tytułu i adresu wysyłkowego)

i przesłane do właściwego centralnego zarządu lub instytucji podległej bezpośrednio ministerstwu lub centralnemu urzędowi, który przeprowadza rzeczową kontrolę nadesłanych zamówień, akceptuje je przez podpisanie pierwszego egzemplarza formularza wzór Nr 2 i kieruje je do właściwego ministerstwa (centralnego urzędu).

Zamówienia na fachowe i naukowe czasopisma i publikacje zagraniczne, przeznaczone dla potrzeb personelu technicznego, powinny być kierowane do Departamentów Techniki (Produkcji i Techniki) ministerstw lub centralnych urzędów.

Zamówienia na gospodarcze i ekonomiczne czasopisma i publikacje zagraniczne powinny być kierowane do jednostek organizacyjnych, wyznaczonych do tego celu przez ministrów.

8. Właściwe departamenty przeprowadzają kontrolę zamówień, akceptują je przez podpisanie pierwszego egzemplarza formularza wzór Nr 2 i przesyłają zaakceptowane komplety formularzy do Biura Wydawnictw Zagranicznych PPK „Ruch“, Warszawa, ul. Koszykowa 31. (Drugi egz. formularza wzór Nr 2 Departamenty zatrzymują dla ewidencji zamówień).

9. Pozycje niezaakceptowane przez instytucje zwierzchnie powinny być skreślone na formularzu wzór Nr 2 (w uwagach na formularzu należy wymienić Nr skreślonych pozycji i podpisać przez akceptującego), natomiast formularze wzór Nr 3 skreślonych pozycji powinny być zwrócone zamawiającemu z odpowiednią adnotacją.

W przypadku zmniejszenia przez akceptującego ilości zamówionych egzemplarzy poszczególnych tytułów, akceptujący powinien wprowadzić odpowiednią poprawkę na formularzach wzór Nr 2 i wzór Nr 3. (W uwagach formularza wzór Nr 2 dokonać odpowiednich adnotacji).

10. Ministerstwa i centralne urzędy nie posiadające Departamentów Techniki (Produkcji i Techniki) ustala, które departamenty (biura) powinny przeprowadzić kontrolę i akceptację zamówień na czasopisma i publikacje, przeznaczone dla potrzeb personelu technicznego.

11. Stowarzyszenia Inżynierów i Techników mogą składać zamówienia za pośrednictwem Sekretariatu Generalnego Naczelnej Organizacji Technicznej, który po zaakceptowaniu kieruje je do Biura Wydawnictw Zagranicznych PPK „Ruch“.

12. Ustala się następujące nieprzekraczalne terminy składania zamówień:

- na wydawnictwa radzieckie — od 1 sierpnia do 30 września,
- na wydawnictwa, wychodzące w krajach demokracji ludowej oraz w Niemieckiej Republice Demokratycznej od 15 lipca do 10 września,
- co do pozostałych wydawnictw nie wymienionych w pkt. 12a) i 12b) ustala się, co następuje:

Zamówienia, wymagające akceptacji instytucji zwierzchnich, powinny być przesyłane przez zamawiających do właściwego centralnego zarządu lub instytucji bezpośrednio podległej ministerstwu lub centralnemu urzędowi w nieprzekraczalnym terminie do 20 sierpnia. Centralne zarządy (jednostki równorzędne) przeprowadzają kontrolę zamówień, akceptują je i przesyłają, zgodnie z pkt. 7 i 9 niniejszego pisma okólnego, do właściwego ministerstwa lub centralnego urzędu w nieprzekraczalnym terminie do 30 sierpnia.

Ministerstwa i centralne urzędy powinny przesłać zamówienia zaakceptowane, zgodnie z pkt. 8 i 9 niniejszego pisma okólnego, do Biura Wydawnictw Zagranicznych PPK „Ruch“, Warszawa, ul. Koszykowa 31 w nieprzekraczalnym terminie do 10 września.

PPK „Ruch“ wyczerpie wszystkie dostępne środki, by zapewnić dostawę czasopism zagranicznych na rok następujący jedynie w przypadku złożenia zamówień w roku bieżącym w terminach podanych w pkt. 12a), 12b) i 12c). Opóźnione zamówienia nie będą realizowane przez PPK „Ruch“ w pierwszym terminie i za ich dostawę PPK „Ruch“ nie przyjmuje odpowiedzialności.

13. Zarówno zamawiający jak i instytucje kontrolujące powinny zwracać uwagę z jednej strony na konieczność śledzenia z pomocą czasopism i publikacji postępów światowej nauki i techniki, w szczególności postępów radzieckiej nauki i techniki, z drugiej zaś na konieczność oszczędnego wydatkowania dewiz (w szczególności dolarów USA, funtów szterlingów, franków szwajcarskich, koron szwedzkich itd.).

14. Przedsiębiorstwa i instytucje zamawiające zapewnią odpowiednio sumy w swoich planach finansowych lub budżetach na opłatę abonamentów PPK „Ruch“. Sumy te powinny być umieszczone w pozycjach „na abonament czasopism“, bez wyszczególnienia, iż przeznaczone są na zakup czasopism i publikacji periodycznych zagranicznych.

15. PPK „Ruch“ nie będzie przyjmować odwołań i zmian ilości zamówionych czasopism, ponieważ zamówienie wysłane za granicę i opłacone nie może być anulowane.

16. Jednocześnie uchyla się Pismo Okólne Departamentu Techniki PKPG Nr 17 z dnia 5.7.1950 r. znak: TE8-5-14. (Biuletyn PKPG nr 15, poz. 185).

DYREKTOR DEPARTAMENTU KOORDYNACJI
PLANÓW GOSPODARCZYCH
Dr B. Minc
DYREKTOR DEPARTAMENTU TECHNIKI
Inż. I. Bursztyn

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, PP, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATE PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa ul. Srebrna 12.

Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr.

Zamówiono dnia 21.VII.1951 r., podpisano do druku dn. 3.VIII.1951 r. Druk ukończono 7.VIII.1951 r.

Nakład 14.500 egz., papier druk sat. kl. VII/A1/60 gr.

Zam. 67. Druk „Prasa Demokratyczna“, Warszawa, ul. Sniadeckich 16.

2-B-38840